

[Jens Thomsen.]

ikke gennemførte dem, dengang de havde Magten. Jeg synes nu, at den Bebrejdelse af Finansministeren indtil videre er en lille Smule uberettiget. Forholdet var nemlig dette, at i Tidsrummet 1926—29, da Venstre og de Konservative havde Magten til at ændre disse Skatter, blev der ogsaa talt om at nedsætte de faste Skatter, og da blev der talt meget om netop at nedsætte Amtsskatterne. Der var blot den Fejl ved det dengang, at den gode Vilje ikke blev omsat i Gerning. Den ærede Ordfører for Socialdemokraterne fremsatte i Dag noget lignende Løfter som Finansministeren med Hensyn til dette Spørgsmaal, og derfor kunde der være god Grund for Landbruget til at fatte Tillid til disse Løfter. Men naar vi ser paa deres Gerninger, maa vi erkende, at Socialdemokraternes gode Vilje i denne Retning har for ganske nylig vist sig ved Gennemførelsen af en meget klækkelig Forhøjelse af de faste Ejendomsskatter til den fælleskommunale Udligningsfond. Jeg vilde gerne have godt Haab og god Tro til de Løfter, som her er fremsat; men jeg tror, det vil være klogt for Landbruget at vente med den fulde Tillid til disse Løfter, indtil vi ser dem omsat i Gerning.

Finansministeren (V. Buhl): Til det ærede Medlem Hr. Clausager — og det kan ogsaa gælde det ærede Medlem Hr. Jens Thomsen — vil jeg sige, at det er rigtig, at det maa være en Opgave for Skattekommissionen at rette Forholdet mellem Indkomstskat og Ejendomsskat, hvor Ejendomsskatterne er særlig tyngende, idet Forholdet er det, som jeg ogsaa tidligere har omtalt, at en Top af Ejendomsbeskatningen maa betragtes som værende af samme Karakter som Personbeskatningen. Men omvendt maa Formaålet ogsaa være det at rette Forholdet der, hvor Ejendoms-skatten er særlig lav og Indkomstskatten er særlig tyngende — der er jo Landkommuner, hvor dette er Tilfældet. Opmærksomheden maa selvfølgelig være henvendt paa begge disse Former.

I øvrigt vil jeg sige til det ærede Medlem — det ærede Medlem kan naturligvis benægte det Faktum, men ikke desto mindre er Forholdet det, at der har været en betydelig Fremgang i Landkommunerne og ogsaa inden for Landbruget. At der har været denne Fremgang for det sidste Aars Vedkommende, kan det ærede Medlem simpelt hen læse af Forrentningsprocenten.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard mener ikke, at jeg har Ret i den Betragt-

ning, at dette, at Staten under givne Forhold raader over Kapitalmidler, kan betyde mere for Beskæftigelsen, end om Midlerne ligger ude i det private Erhverv. Jo, saadan kan det meget godt være. Saadan vil det være paa Tidspunkter, hvor det private Initiativ holder sig tilbage fra at bruge de Penge, som i og for sig er til Raadighed, men som man mener der er for stor Risiko ved at sætte ind i Produktion og Beskæftigelse i Øjeblikket. Det var bl. a. det, der var Grunden til, at Byggeriet i Fjor en Overgang gik saa langt ned, som det gjorde. I det hele taget er Forholdet det, at Staten paa en Række Omraader maa gaa ind med Kapital, med Støtte og ogsaa med Laan. Jeg behøver blot at minde om de sønderjyske Laan, som vi nylig har beskæftiget os med. Staten maa paa en Række Omraader gaa ind, hvor den private Kapital ikke vil gaa ind, men hvor det ikke desto mindre samfundsmæssigt er meget nyttigt, at der ydes en Indsats.

Hvad angaar Spørgsmaalet om den tekniske Udvikling, er jeg, som jeg har sagt, af den Opfattelse, at hele den moderne tekniske Udvikling dybest set er Baggrunden for den Forhøjelse af Levestandarden, som er indtraadt; men at Arbejderne har faaet saa stor Andel i denne Udvikling, det er Fagforeningerne først og fremmest Skyld i. I denne Forbindelse kan jeg ogsaa nævne Beskatningen, der ved den Sikring af den sociale Lovgivning, den Sikring af Vilkaarene for de gamle o. s. v., som derigennem sker, selvfølgelig ogsaa har haft sin Andel i den Fordelingsproces, der er foregaaet.

Boeck-Hansen: Jeg vil gerne straks udtale min Glæde over, at ogsaa den højt-ærede Finansminister mener, at Arbejderne har faaet en stor Andel i det Overskud, som Rationaliseringen giver. Ofte er Rationaliseringen gennemført netop paa Grund af, at man skulde skaffe Midler til de store Lønninger. Derfor var det ogsaa fuldkommen forkert, naar Statsministeren forleden udtalte, at Arbejderne ikke havde faaet nogen Andel. De to Herrer Ministre er altsaa ikke ganske enige paa dette Punkt.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad Skibsfarten har tjent, vil jeg gerne sige, at i Aarene fra 1932 til 1937 har den gennemsnitlig tjent 2½ pCt. af Aktiekapitalen, og selv om man tager det gode Aar 1937 med, naar man kun til 3,4 pCt. Dette kan dog vist ikke siges at være en urimelig Betaling, og derfor er der ikke fjerneste Grund til at forfølge det Erhverv,